

عنوان مقاله:

مطالعه نقش میانجی‌گرایانه اعتماد اجتماعی در تاثیرگذاری دینداری بر هراس اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی مسائل اجتماعی ایران، دوره 4، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد عباس زاده - دانشیار، گروه علوم اجتماعی دانشگاه تبریز، ایران

محمدباقر علیزده اقدم - دانشیار، گروه علوم اجتماعی دانشگاه تبریز، ایران

آرزو موسوی - کارشناسی ارشد جامعه شناسی، دانشگاه تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از معیارهای سلامت روان در افراد، داشتن زندگی فارغ از استرس و اضطراب است. هراس اجتماعی یا اضطراب اجتماعی، یکی از انواع اختلالات اضطرابی است که ویژگی بارز آن، ترس از موقعیت های اجتماعی و واکنش اصلی افراد مبتلا به این اختلال، اجتناب از قرارگرفتن در این موقعیت هاست. در این زمینه، عوامل مختلفی می تواند با آن در ارتباط باشد که در این مقاله به بررسی برخی عوامل، از جمله نقش دینداری و اعتماد اجتماعی بر هراس اجتماعی پرداخته شده است. روش پژوهش از نوع پیمایشی بوده و جامعه آماری مورد مطالعه، کلیه جوانان ۱۵-۲۹ سال در مناطق دهگانه شهر تبریز به تعداد ۴۳۰۰۹۸ نفر هستند که از این تعداد، ۳۸۴ نفر با استفاده از فرمول کوکران و به روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شده اند. در بخش توصیفی، میزان هراس اجتماعی در بین جوانان ۱۵-۲۹ ساله شهر تبریز نزدیک به حد متوسط و میزان دینداری آنان بالاتر از حد متوسط بوده است. در بخش استنباطی، معنی داری رابطه هراس اجتماعی با اعتماد اجتماعی در بعد اعتماد بین شخصی و تعمیم یافته به تایید رسید. جهت رابطه در دو بعد اعتماد بین شخصی و تعمیم یافته منفی و معنی دار است؛ بدین معنی که با افزایش میزان اعتماد اجتماعی، میزان هراس اجتماعی پایین می آید و بالعکس. همچنین، سازه دینداری و ابعاد آن با اعتماد بین شخصی، نهادی و نیز مجموع ابعاد اعتماد اجتماعی، دارای رابطه مثبت و معنی داری بوده اند؛ بدین معنی که با افزایش میزان دینداری، میزان اعتماد بین شخصی، نهادی و مجموع اعتماد اجتماعی افزایش می یابد و بالعکس. سایر نتایج اینکه، سازه دینداری از طریق تاثیرگذاری بر متغیر اعتماد اجتماعی بر هراس اجتماعی تاثیر معنی داری داشته است.

کلمات کلیدی:

هراس اجتماعی، دینداری، اعتماد اجتماعی، جوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1319479>

